

250 stjerner i Watski Skagerrak TwoStar

250 seilere krysset startlinjen i tomannsregattaen Watski Skagerrak TwoStar, og de fikk alle oppleve at regattaen levde opp til sitt slogan; Norges tøffeste regatta utfordring. Det ble en strabasjøs ferd hvor alle som startet har grunn til å kalle seg stjerner – i en regatta som på mange måter må kunne sies å være historisk.

TEKST: MORTEN JENSEN.
FOTO: IVAR GILSÅ, PER OLE
RANBERG, PÅL SILBERG OG
MORTEN JENSEN

Det var ikke fritt for at både arrangerer og seilere fikk bange anelser da værmeldingen for **Watski Skagerrak TwoStar** forelå; stiv kuling og regn. Masse regn. Ekstra urovekkende var det at dette skulle komme gjennom den første natten. Vel hadde man kalt det «Norges tøffeste regatta utfordring», men at det skulle bli så tøft...?

Og det var nettopp det det ble; så tøft. I alle fall for de klassene som forlot **Hankø** St. Hans-kvelde og seilte inn i natten i tiltagende vind og nedbør. Billigere unna slapp de to klassene som hadde start om morgenen dagen etter; da hadde vinden løyet. De fikk derimot en helt annen utfordring: En test av tålmodigheten. For etter at kulin-

gen ga seg, la vindstilla seg som en klam hånd over hele **Skagerrak**.

Watski Skagerrak TwoStar ble en utfordring og en opplevelse på mange plan – slik det gjerne er med førstegangsopplevelser. Forholdene bød på fysiske og tekniske utfordringer, men vel så viktige var kanskje de psykiske. Å være bare to til å pushe en stor båt med masser av krefter til sitt ytterste er utvilsomt en adrenalin-fremmende geskjeft, der grensen mellom himmelstormende surfer for spinnaker og katastrofale broacher er hårfin. Og når det hele blir iscesnøtt i mørke og regn, bidrar kulissene ekstra til å skape den rette, dramatiske settingen. Alt blir annerledes når sikten er lik null og farten kanskje er 15 knop.

Heldigvis roet forholdene seg litt etter hvert og heldigvis skjedde det ingen alvorlige ulykker. Man-

Måtte kappe masten for å redde båten

Katamaranen VÅGHALS kom inn til Arendal uten mast. Mannskapet om bord, **Odd Marius Rosvold** og **Per Ferskaug**, hadde til slutt valget mellom båten og masten da brenningene innenfor **Torungen fyr** bare var 15 meter unna. Spinnakeren hadde tvunnet seg rundt forstaket til en trippel «BH» og vindfanget i den gjorde at de ikke klarte å holde baugen opp mot vinden, selv om motoren da gikk for fullt.

– Vi var 10 nautiske mil fra Arendal og vi hadde ligget steady i 12-13 knop. Det lå an til en seiltid på 6,5 timer. Da så vi en mørk, grå vegg i sør, og vi bestemte oss for å «safe» og ta ned spinnakeren, forteller Ferskaug.

Da de skulle ta ned spinnakeren, fikk de tvinn på den rundt forstaket, og spinnakerduken fordelte seg i tre store bobler som boblet ut fra forstaket. «BH»en var plassert så høyt oppe at de ikke hadde en sjanse til å nå spinnakeren. Å heise en opp i masten var utelukket.

– Vi hadde vinden i ryggen og bestemte oss for å «flagre» videre med spinnakeren og forsøke å komme inn mot **Galtesund** med spinnaker-BHen oppe, forteller Ferskaug.

Den grå veggen bragte vind med seg så det røyk av sjøen, og da de kom inn forbi Torungen-fyrene klarte de ikke å holde baugen mot vinden. De ble blåst ned med vinden av vindfanget i spinnakeren. De tok ned storseilet og startet motoren og gikk for full maskin, men selv ikke da klarte de å få baugen mot vinden. Brenningene nærmet seg og gode råd var dyre. Da de var 15 meter fra brottene, bestemte Rosvold seg for å ofre riggen

– Det var båten eller riggen. VÅGHALS har karbonfiberrigg og vant av PBO Spectra og de er surret fast med spectrasurringer, og det var kun ett snitt med en kniv, så var vantet kappet. Riggen brakk ikke med en gang, men så sa det pang og riggen gikk i vannet. Vi fikk styring på båten og kom oss unna brenningene, forteller Ferskaug.

– Det var skikkelig dramatisk og jeg var langt fra sikker på om jeg i det hele tatt ville komme hel til Arendal eller bli knust sammen med båten i brenningene, sier Ferskaug.

Bortsett fra riggen som ble ødelagt, ble det ingen skader på båten, og selv da de fikk surret ut spinnakeren, var den uskadet. Men så var det også stormspinnakeren til DJUICE de hadde...

– Takk Gud for at riggen var av spectra; hadde vi hatt en vaier-rigg som vi måtte kappe, hadde vi brukt for mye tid og aldri klart oss, sier han.

ge flyttet utvilsomt grensene sine for røff seiling atskillige hakk under Watski Skagerrak TwoStar, men samtidig ble det utvist maser av eksempler på ansvarsfullt og godt sjømannskap. Ikke minst dette var årsaken til at det kun ble materielle skader.

Den tøffe natten til tross og den uhyre langdryge innspurten, der prikken over ien var mållinjen inne i **Hankøundet** – noe som for noen forlenget seilasen med hele tre timer fra **Garnholmen** og inn – dette til tross; de aller fleste var strålende fornøyd med regattaen som en personlig opplevelse.

Det å bare være to om bord ga seilingen utvilsomt mange nye dimensjoner. For det første måtte begge ta ansvar for alt og være i vigør hele tiden. Det ble smått med kjedsommelig «bøffing» på rekka der eneste oppgave er å være levende

ballast. Dessuten var det å være tett innpå en god venn, en kone eller samboer, en sønn eller datter eller en far eller en bror i så lang tid en god opplevelse for mange. Det ga rom for tid, prat og dveling som en hektisk hverdag ikke alltid gir rom for. Man løste oppgavene sammen. Mange lærte nok hverandre bedre å kjenne under regattaen.

Pitstoppene i Arendal og Marstrand var en nyhet som var imøtsett med spenning. Fra Fredrikstad Seilforening, **Arendals Seilforening** og **GKSS'** side var man spente på alt det praktiske med målgang, plassering i havnen og ny start av båtene. Seilerne var mest spente på hvordan det å stoppe i tre timer ville arte seg. Fra mediasiden lurte vi på om vi ville få for midlet resultater, kommentarer og stemning ut til alle dem som fulgte regattaen.

Summert opp er nok plussene i flertall hva angår pitstoppene. Spesielt etter den første, tøffe natten syntes mange det var godt å komme inn og få en hvil, få ryddet opp og kanskje reparert skader. Mange syntes også det var hyggelig og spennende å få sjansen til å prate med konkurrentene.

Tre timers stopp var imidlertid verken fugl eller fisk for flere; man fikk bare en knapp time på øyet der man sov litt på ank. Sett med medias øyne var pitstoppene et udelt pluss; de ga nettopp de muligheten vi hadde håpet på.

At det allerede før premieutdelingen var omme var nærmere 20 påmeldte båter til neste års regatta, sier sitt om at Skagerrak TwoStar er kommet for å bli en betydelig regatta i Norge. derfor har da også Fredrikstad Seilforening har for lengst rettet blikket mot 2005. ►

Rett fra Stillehavet til ny båt og seier

GUNNAR MYHRE (T.H.) og **SVERRE TANGERUD** vant den største Lys-klassen og var beste enskrogbåt over all. En imponerende bragd sett i lys av at Gunnar Myhre, som egentlig er på jordomseiling, kom direkte fra Tonga i Stillehavet kvelden før start. Men ikke nok med det; den nye X-40en de seilte ankom fra verftet i Danmark en snau uke før start, og de to hadde aldri seilt sammen før!

Masteskinnen som forsvant i en kineser

– På vei til Arendal lå vi og surfet i 16-17 knop med Centurion 45en helt til linen som holder genuaen innrullet, røk, slik at hele genuaen rullet seg ut. Eneste måte å få vekk genuaen på, var å berge den ved å slippe fallet, men den gikk i vannet og vi slepte 60 kg genua full av vann etter oss i 12-13 knop. Det var et utrolig slit å hale den om bord igjen, forteller **GRANT LARSEN**. Da de var ferdig med det, fikk de en kineser med spinnaker. Spinnakerfallet røsket ut et 20 cm langt stykke av skinnen som spinnakerbommen er i festet i. Dermed måtte de fullføre etappen for bare storseil.

ANNIKEN ENGER og **HEGER ENGER** var regattaens eneste rene jentelag. De seilte en Bavaria 38 inn til 4. plass i LYS 1,19–1,21. Spesielt godt seilte de på etappen mellom Arendal og Marstrand der de var blant de beste over all.

Loggens vitnesbyrd

«Jeg takker for et topp arrangement, en vannvittig seilas og en forferdelig lang avslutning mot Garnholmen og Andersenslippen. Alt blir likevel moro når man ser på bildet tatt av plotteren før innseiling til Arendal:

– 8,9 knop i snitt, og topping på 15,3 er ikke dagligdags for en Contrast 400 fra 1990 med to mann om bord!

Vedlegger også et bilde av skiperen til rørs utenfor Rakke, men det var før bølgen og de ville surferne tok av...»

Geir Gramdal

Regattaens opphavsmann

ØVIND VEDELER hadde ideen til Watski Skagerrak TwoStar og seilte selv i sin X-332 BLÅ sammen med fetteren Karl-Einar Jensen. De ledet klassen sin helt til noen hundre meter i Hankø-sundet gjensto. Da tok hele fire båter dem – på siget inn mot mål! – Utrolig bittert, men en fantastisk morsom regatta, sa Øyvind.

Hektisk på regattakontoret

Regattakontoret hadde installert seg på loftet på **Andersenslippen** i **Vikane** på **Hankø**, der mannskapet hadde noen hektiske døgn med døgkntinuerlig overvåking av regattaen. Til kontoret tikket det inn resultater og mellomtider fra **Arendal** og **Marstrand** inn til **MaxSeas** nye regattaprogram, **Fleet Regatta**, som gjorde det mulig å se resultater og posisjoner umiddelbart på internett på **www.seilmagasinet.no**. Programmet hadde sin debut under regattaen og viste seg å funksjonere prirkkfrutt. Det samme gjorde sekretariatet til **Fredrikstad Seilforning**, under ledelse av **Fredrik Åsle**. De hadde full og imponerende kontroll under hele regattaen.

RESULTATER

LYS 1,15-1,18: 1) MILLIWAYS (First 31.7) Andreas S. Brunvoll/Arne Kristian Dahl. 2) NN (Banner 30) Karl Otto Book/Jon Amtrup. 3) MADONNA (First 31.7) Pål Bratbak/Jon Land. 4) KARIETTE (First 35) Per Undrum/Karianne Undrum. 5) SIW BONITA (Bavaria 38) Trond Åsvoll/Lars Ingeberg. 6) NN (Dehler 34) Vidar Løning/Jens Christian Terjesen. 7) SPAR DAME (Aphrodite 10) Jens Selmer Thon/Jørgen Selmer Thon. 8) LISA (Avance 36) Harald Bjerke/Rolf Broch. 9) STØRRE (First 31.7) Thorleif Thorleifsson/Tobias Thorleifsson. 10) FÆSTUS (Sun Odyssey 35) Kristian Fæste/Dag-Olav Nikolaysen. 11) SPLEIS (Albin Stratus) Kai B. Hannestad/Jens Brovold. 12) IL-II (HR-34) Lars Gullik Bjønnes/Ole Gullik Bjønnes.

LYS 1,19-1,21: 1) SATCHMO (Hallberg-Rassy 37) Ole-Petter Pollen/Magnus Lundgren. 2) LILLY MARIE (Contrast 362) Hans Skaar/Alexander Holst. 3) LUPI (First 38) Eva S. Mellgren/Bjørn E. Børresen. 4) HERA (Bavaria 38) Anniken Enger/Hege Engen. 5) JADE (Bavaria 36 AC) Gjermond Kristiansen/Bjørn Roar Josefsen. 6) RUNNER (Gib Sea 117) Jon Åge Flom/Steinar Ødegaard. 7) IN SEARCH OF SUNRISE (Bavaria 38) Pål Høylye/Stein Karlsen. 8) MARTINE (Dehler 343) Geir Inge Juriks/Erik A. Juriks. 9) EXPEDITE (Oyster 41) Bjørn-Falk Sørdsahl/Jan-Oscar Sørdsahl.

LYS 1,22-1,24: 1) X-TREME (X-332) Erik Kristiansen/Jarle Kristiansen. 2) LAT-X (X-332) Svein Gundersen/Yngve Røskestad. 3) TJANGS (X-332) Nils E.

Jarle Kristiansen

Kamfjord/Siri Kamfjord. 4) BLÅ (X-332) Øyvind M. Vedeler/Karl-Einar V. Jensen. 5) AQUARIUM (Centurion 42) Pål Stiansen/Valborg Mogen Stiansen. 6) BLAAT (X-332) Thor Nesje/Stig Nordal. 7) MANICKEN (Mani 32) Jonas Granhed/Hans Granhed. 8) FOXY (First 27.7) Hans Ulrik Grünert/Thomas Karterud. 9) FLYING CLOUD (Sweden Yacht 390) Per Hertzberg/Helge Nordahl. 10) FRISK (X-332) Ole Birger Lie/Ottar Haugerud. 11) ESCAPE (Enter 360 Explicit) Tom Olberg/Haldor Otterleif. 12) BLAA (Dufour 34) Hans Thomas Gaarder/Knut Amundsen. 13) SAILORS REST (Sigma 41) Geir Karl Frostrud/Finn Røsbak.

LYS 1,25-1,27: 1) KYSS (X-99) Tom Clement Ludvigsen/Kjell Clement Ludvigsen. 2) OFF COURSE TOO (X-99) Marius Løken/Truls Haug. 3) ZIGH ZAGH (Diva 39) Morten Tindlund/Bjørn Tormod Lie. 4) FANNY ADAMS (Diva 39) Bjørn Petter Carlsen/Sven N. Bruer. 5) ARTEMIS (Contrast 400) Geir Gramdal/Peder van det Hagen. 6) TUSENFRYD (Fingulf 391) Narve Johannessen/Jostein Weum. 7) VERANITA (Swan 411) Øyvind Songe-Møller/Kristin Songe-Møller. 8) LEKEN (J/92) Bjarne Birkeland/Bjørn Forslund. 9) Fremad (Comfortina 42) Dag Strøm-Rasmussen/Svein Nøvik. 10) EMPIRE (Bavaria 42 AC) Eivind Bogerud/Heidi Våge. 11) UBU (Transat

6.50 Pogo) Patric Grund/Daniel Fagerström.

LYS 1,28-1,31: 1) ELANOR (Elan 37) Tor Hove/Vidar Moe. 2) ELANA (Elan 40) Lars Horn Johannessen/Christen Horn Johannessen. 3) VENUS (CB 365) Egil Norli/Truls Erik Olsen. 4) NN (Bavaria 38 Match) Are Wiig/Jan Trygve Stensaker. 5) FARR OUT (Farr One Ton) Sten Johnsen/Mads Huseby Larsen. 6) BETTY FORD (Betty Ford) H. Marius Foss/Christian Myhre. 7) STORESØSTER (X-36 Sport) Bjørn Lofterød/Anders Lofterød. 8) SKYWALKER (J/105) Øyvind H. Karlsen/Jan Amundsen. 9) MODESTY BLAISE (Dehler 36) Odd-Øyvind Kure/Jon-Anders Kure. 10) BLÅ STÆR (Dehler 39) Kjell Ulrik Sandvig/Hans Olaf Mathisen. 11) CHRISPER (Chrisper) Christian Gundersen/Edvard Haug.

Pål Hernes

LYS 1,32-1,34: 1) PIXELINE (X-412) Henning Hansen/Arve Roaas. 2) FLASH IV (First 40.7) Erik Krister/Bernt Ole Christensen. 3) AUDACIOUS (Swan 51) Petter Hagelund/Espen Kamperhaug. 4) KRISTIN (First 40.7) Dag Skarsgård/Christopher Andersen. 5) BLUES (Lufte 43) Pål Hernes/Øyvind Jelstad. 6) GODE VENER (First 40.7) Elling Rishoff/Morten Wergeland Brekke. 7) MALINE (First 40.7) Kjetil Bakke/Per Arne Skjeggstad. 8) SJØBODEN (First 40.7) Claus Landmark/Jon Landmark. 9) SEVAN (IMX-38) Tom

Erik Smedal/Leif Gerhard Andersen. 10) DILL (X-119) Arne Hammersland/Finn Thon.

Sjur Klafstad

LYS >1,34: 1) SKY-KNS (X-40) Gunnar Myhre/Sverre Tangerud. 2) CUPIDO (J/120) Nikolai E. Astrup/Sjur Klafstad. 3) JOKERMAN (X-482) Per Ottar Skaarret/Knut Frostad. 4) NAVIGO (Centurion 45 S) Grant Larsen/Espen Aker. 5) SPIFF (IMX-40) Lena Kronström-Having/Lars Kronström. 6) AL*CAP*ONE II (IMX-45) Peer Moberg/Jakob "Nisse" Nordenstrøm. 7) SEDUCTION (J/120) Mikkel Vislie/Harald Boe. 8) BLUE FLYER (X-442) Erling Høyte/Sverre Johnsen. 9) FÆRDER IV (IMX-40) Jens Ludvig Høst/Andreas John.

Lena Kronström

FLERSKROG: 1) UNDAROUSA (Trimaran) Are Filip Eklund/Ståle Kristiansen. 2) RASTLØS (TRT1200cr Katamaran) Lars Reinskou/Jon Reinskou. 3) SISTE SKRIK (TRT1200 katamaran) Geir Almquist/Stein Varjord.

Jevn Elan-duell om seieren inn mot mål

Kampen om seieren i LYS 1,28-1,31 sto mellom **Christen Horn Johannesen** (t.v.) som seilte sammen med broren **Lars**, og **Tor Hove** (t.h.) og **Vidar Moe**. Brødrene Horn Johannesen seilte en **Elan 40**, mens Hove/Moe seilte den mindre **Elan 37**. Da 40-foteren kom i mål, hadde Hove/Moe drøye 40 minutter på seg om de skulle knipe seieren, og med nærmest vindstille ved målgangen i Hankøundet, ble det en utrolig spennende nedteiling og innspurt i «slow motion». Da Hove/Moe var i mål skilte det kun to minutter i deres favør! Ikke rart gutta hadde ett og annet å diskutere etterpå!

HR REGATTA-TRIUMF: Det hører med til sjeldenhetene at man finner Hallberg-Rassy-båter i toppen av resultatlisten, men Ole Petter Pollen og Magnus Lundgren fikk demonstrert av verftets nye modellserie seiler godt. De vant LYS 1,19-1,21 med den nye HR 37.

Seiling ble en stor internett-begivenhet

Watski Skagerrak TwoStar ble fulgt fra start til mål på internett på **www.seilmagasinet.no**. Hvert 3. minutt ble siden oppdatert og det ble lagt ut en kontinuerlig strøm av nyheter og kommentarer, bilder og lyd. Ialt var det nærmere 300 innslag i løpet av regattaen. I tillegg ble båtenes posisjoner i kartet og en oversikt over avstanden de hadde igjen til de forskjellige pitstopen eller mål oppdatert hver 3. time.

Tjenesten vakte enorm interesse. Hele 2,4 millioner såkalte «hits» registrerte vi i døgnet under regattaen og besøket av unike brukere ble over seksdoblet! En konsekvens av dekningen var at også deltagerne fikk mengder av SMS-meldinger og heia-rop fra venner og kjente som fulgte dem på internett, slik at det ble skapt en spennende og helt ny interaktivitet mellom seilere, arrangører og tilskuere.

SEILmagasinet hadde reportere i Arendal, Marstrand og på Hankø, som blant annet intervjuet deltagerne. Disse intervjuene ble lagt ut som lydspor på internett som man kunne lytte til.

HVA FØLER DU NÅ? Eva Mellgren og Bjørn Børresen blir intervjuet av Morten Jensen etter målgang i Hankø. Intervjuet ble umiddelbart etterpå lagt ut på internett. Hele regattaen kan du fortsatt gjenoppleve ved å gå inn på **www.seilmagasinet.no** og søke deg inn på «live»-siden til Watski Skagerrak TwoStar.

Første båt i mål

Klokka 05:47:47 lørdag morgen passerte trimaranen **UNDAROUSA** mållinjen i Hankø som første båt i mål og **Are Filip Eklund** og **Ståle Kristiansen** ble møtt av champagne av arrangørene på brygga utenfor Andersenslippen i Vikane. Båten hadde da ligget suverent først i feltet det siste døgnet, og det tok hele 7,5 time før neste båt dukket opp.

Det var to svært fornøyde herrer som krysset mållinjen etter at de hadde brast oppover svenskekysten med en gjennomsnittsfart på 10 knop. Tidvis hadde de vært oppe i 20 knop! Da de kom i mål, døde vinden, noe som økte sjansen til å ta over all-seieren – noe de klarte.

– Vi har hatt en kjempetur og har ikke hatt noen store problemer, fortalte de etter målgang.

Mest hektisk var det ved innkomst Arendal. Der blåste det mye og var svært dårlig sikt. Mer enn ett rev hadde de imidlertid aldri inne i det velvoksne storseilet, og loggen hadde vært oppe i hastigheter godt oppe på 20-tallet.

– Men da hadde vi helt andre ting å gjøre enn å se på loggen, sa de.

BEST OVER ALL: Are Filip Eklund og Ståle Kristiansen mestret både båt og forhold, noe som ga dem over all-seieren.

Gjesteopptreden og avbrekk fra ACADEMY

Til tross for et travelt program med trimaranen **ACADEMY** klarte **KNUT FROSTAD** å klemme inn deltagelsen i Watski Skagerrak TwoStar. Han seilte sammen med **PER OTTAR SKAARET**, som var meget fornøyd med sin makker: – Jeg er mektig imponert over Knut. Han er rett og slett «dritgo» til å seile og ikke redd for noe!

De to så lenge ut til å vinne den største LYS-klassen, men vindstilla mot slutten av regattaen var ikke i deres favør.

Ikke tid for filming

Om bord i **JOLLY YACHT**, en First 31.7, hadde **MARTIN SØRENSEN** og **STEINAR STØRE**, rigget seg til med fastmontert videokamera på hekken, men de skulle få mer enn nok annet å gjøre. Med full spinnaker gikk de inn i en broach ved Færder Fyr: – Vi surfet rett inn i en bølge, genuaen på dekk fisket med seg noen hundre liter vann og broachen var et faktum. Med 70 graders krenning og roret i luften ble spinnakeren makulert til fine strimler. Vi hadde kurs for Færder og var mindre enn én nautisk mil fra de frådende bergene da vi fikk kontroll over båten, sier Martin Sørensen.

OVER 200 N MIL: SEILmagasinetets fotobåt, **TANYA**, tilbakela over 200 nautiske mil under regattaen. Pål og Mats Silberg la ut fra Hankø, var på plass i Arendal og fulgte båtene opp langs svenskekysten. Dessverre var ikke fotoværet det beste; det høleregnet og var grått store deler av turen...